



Arrest

nr. 41 850 van 19 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 februari 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten en van het bevel tot terugbrenging van 17 februari 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SROKA, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster van Marokkaanse nationaliteit is geboren op X te Spanje. Verzoekster is het Rijk binnengekomen op 10 december 2008 samen met haar ouders en haar broer.

Op 18 maart 2009 vraagt verzoekster een verblijfskaart aan als familielid van een burger van de Unie in functie van haar vader X van Spaanse nationaliteit als bloedverwant in neerdalende lijn (F-kaart).

Verzoeksters moeder en haar broer dienen eenzelfde aanvraag in.

Op 15 juni 2009 wordt verzoeksters vader in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving van een burger van de Unie als werknemer (E-kaart).

Verzoekster wordt in het bezit gesteld van een F-kaart evenals verzoeksters moeder en haar broer.

Op 4 februari 2010 wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van verzoeksters vader.

Op 4 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt.

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van H., W.

geboren te (...), op (in) (...)

van Marokkaanse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene verkreeg het verblijf in functie van zijn vader, dhr. H.A.M.

De vader van betrokkene kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art. 40 §4 van de wet van 15.12.1980 gezien hij niet meer aan de voorwaarden, overeenkomstig datzelfde artikel, voldoet. Vandaar dat er op basis van artikel 42 bis van de wet van 15.12.1980 een einde werd gesteld aan zijn verblijfsrecht.

Overeenkomstig artikel 42quater, §1, 1° van diezelfde wet dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijf van betrokkene, de dochter, aangezien er een einde gesteld wordt aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij vervoegd heeft.”

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt gelijkaardige beslissingen in hoofde van verzoeksters moeder en haar broer.

Op 4 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekster tevens het bevel tot terugbrenging. Dit bevel wordt op 17 februari 2010 aan verzoeksters vader ter kennis gebracht. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt tevens een bevel tot terugbrenging ten aanzien van verzoeksters broer.

De beroepen van de ouders van verzoekster evenals het beroep van haar broer, elk in hun eigen naam, tegen de te hunnen opzichte genomen beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, zijn gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) onder de nummers 50 613, 50 668 en 50 627.

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op aangezien verzoekster minderjarig is en bijgevolg onbekwaam tot het instellen van onderhavige schorsings- en annulatieprocedure.

Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreft de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoekster rechten die aan de persoon verbonden zijn doch verzoekster beschikt gezien haar leeftijd (4 jaar en 8 maanden) niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad in te stellen. Zij diende aldus vertegenwoordigd te worden, door haar vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet gepreciseerd wordt

dat de vader, moeder of voogd van verzoekster optreedt in zijn of haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van zijn of haar minderjarig kind dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep van verzoekster onontvankelijk is.

De exceptie van verwerende partij is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET